

Kunstnerne selv erkende, til at udgøre en for stor Del af deres Lønning. Den uftre, foranderlige Del af Lønnen bliver en al for stor Del i Forhold til den faste. Men hvad der særlig fortjener Opmærksomhed er, at det, der skulde tale til Grund for Feuen, taber noget i Betændning, eller at det endog kommer til at virke i modsiget Retning. Feuens Formaal var det at give Kunstnerne Interesse i at komme til at optræde, den skulde overvinde den Tilbøjelighed til Sygelighed, der før blev omtalt, til Indisposition og deslige, og den skulde bevirke, at Kunstnerne vare glade ved at faa Lejlighed til at optræde, fordi de derved samtidig fik en Forøgelse af deres Indtægt. Men naar Feuen kommer til at spille en saa stor Rolle, som den nu spiller, vil den let have den Virkning, at den bliver et Beneficium, et Privilegium for de ældre, der tilrive sig alle Roller og saaledes komme til at staa i Vejen for de yngre, der ikke faa Lejlighed til at komme frem. I den Henseende tror jeg, at Feuen nu virker ret uheldigt. Det er efter min Mening netop en Hovedopgave, som det gælder om at løse ved det tal. Teater, hvis det skal blive bedre, at Styrelsen drager ny Kræfter frem og giver dem Lejlighed til at udvikle sig, thi som bekendt udvikle Skuespillere og Skuespillerinder sig kun ved at komme i Slden og løse Opgaver. Endelig er der endnu en Udgiftskonto, nemlig Nr. 14, Udgifter af ubestemt Omfang, som er vokset ret betydeligt i Aarenes Løb. Her tror jeg, en af Teaterbestyrelsens Forbindelser ligger. Medens denne Konto gennemsnitlig for Aarene 1877—80 beløb sig til 185,000 Kr. og i 1881—84 til 187,000 Kr., gif den i Aarene 1888—91 gennemsnitlig op til 217,000 Kr., altsaa 30,000 Kr. mere. Jeg tror, at der har været en Tilbøjelighed hos Teaterbestyrelsen til i en Periode — der er flet en Tilbagegang — at komme ind paa Udstrykstykker. Det er Stykker, som i og for sig ikke høre hjemme paa det tal. Teater, hvor Udstyret ikke skal spille den Hovedrolle, som det er kommet til at spille. Jeg mener derfor, at der paa denne Konto kan og skal ske Redskættelser, men jeg tror ogsaa, at man maa være noget varsom, fordi det netop paa denne Konto viser sig, at der er en bestemt Sammenhæng mellem Udgift og Indtægt. Naar man vil spare paa ethvert Punkt, hvor man kan spare paa Udgiften, vil Resultatet let vise sig at blive, at man henvises til at spille et Repertoire, der ikke tilfredsstiller, og det er og bliver dog Hovedopgaven, at Styrelsen for maarsk at lægge et Repertoire, som har Værdi i sig selv og formaarsk at trække Folt til

Teatret. Det er kun derved, at en gunstig Balance kan naas. Jeg har ikke taget Afstand fra det Underændringsforslag, som Udvalget har opstillet til Teatrets Budget, fordi jeg ikke har fundet tilstrækkelig Anledning dertil, men jeg tilstaar, at jeg meget beklager, at Udvalget har indtaget den Stilling, det har, nemlig atter at ville tilbejbringe en nominal Balance, om hvilken det paa Forhaand er givet, at den ikke kan naas. Naar man ved, at Forestillingsindtægten i det bedste Aar har været 716,000 Kr., kan man ikke vente under de vanskelige Forhold, som jeg før paapegede, at naa op til 750,000 Kr. Budgettet vil derfor blive mere eller mindre illusorisk. Smidstertid er der allerede bundet noget, naar der, saaledes som den ærede Ordfører paapegede, er naaet en Forstaaelse mellem Udvalget og Ministeren om Udgiftsviden, og Ministeren har paataget sig Ansvaret for, at der ikke finder mere eller mindre letfærdige Overfærdelser Sted, og at overhovedet en Overfærdelse af Budgettet netop er knyttet til og betinget af, at der derved naas en større Indtægt. Men det havde været ønskeligt for Teaterkommissionen, at man allerede nu havde kunnet faa nogle Oplysninger om, hvad man kunde vente, at Rigsdagen vilde betragte som et passende og nogenlunde normalt Tilskud til Teatret. Men derom staa vi lige saa uvidende, naar dette Budget er vedtaget, som før. Det vilde have været ønskeligt, om man allerede nu havde kunnet danne sig en Forestilling om, hvad man i saa Henseende tør paaregne. Thi medens ganske vist Opgaven for Teaterkommissionen er, uafhængig og kun med Hensblik paa Teatrets egne Forhold, at se, hvorledes der kan tilbejbringes et hensigtsmæssigt Budget, vilde det dog være af Betændning for den at vide, om den kan paaregne i sin Tid at finde Støtte hos Rigsdagen for det Budget, som den mener at kunne opstille efter grundige, indgaende og omhyggelige Overvejelser af alle Forhold.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som nu havde Ordet, udtalte om Lønningstillæget til Skolelærerne, at han var gaaet med til det foresaaede Lønningstillæg paa 100,000 Kroner med nogen Betænknelighed, fordi han mente, at naar Staten skulde gaa op til et saa højt Tilskud som 1/2 Million til Almueskolevæsenet, burde ogsaa Kjøbenhavns Kommune samtidig have Tilskud af Statskassen til sit Skolevæsen. Jeg tror, dette Synspunkt er noget forfæjlet. Thi Sagen er den, at vil Kjøbenhavns Kommune have Tilskud af Staten til sit